

ATATÜRK ÜNİVERSİTESİ
GÜZEL SANATLAR FAKÜLTESİ
RESİM BÖLÜMÜ
LİSANS BİTİRME TEZİ

KONU

MÜCADELE - FOTO-GERÇEKÇİLİK
(LİSANS BİTİRME TEZİ KAPSAMINDA DİPLOMA TEZİ)

HAZIRLAYAN

Nehir ÇOBAN

YÖNETEN

Doç. Dr. Cemile Didem ÖZİŞİK

ERZURUM - 2023

İÇİNDEKİLER

1. BÖLÜM: ARAŞTIRMA RAPORU

1. FOTO-GERÇEKÇİLİK	1
2. FOTO-GERÇEKÇİLİK SANATÇILARI	2
2.1. CHUCK CLOSE	3
2.2. RICHARD ESTES.....	4
2.3. AUDREY FLACK.....	5
2.4. DUANE HANSON.....	7
2.5. JOHN DE ANDREA.....	9
2.6. ROBERT BECHTLE	11
2.7. ROBERTO BERNARDI.....	12
2.8.TANER CEYLAN.....	14

2. BÖLÜM: UYGULAMA RAPORU

2.1.UYGULAMANIN YAPILIŞ GEREKÇESİ.....	16
2.2.İÇERİK VE BİÇİME YÖNELİK SAPTAMALAR.....	17
2.3.UYGULAMANIN DÜŞÜNSEL YÖNÜ.....	19

GÖRSELLER.....22

KAYNAKÇA.....26

ÖZGEÇMİŞ.....27

1. BÖLÜM: ARAŞTIRMA RAPORU

2.6. John De Andrea: Gerçekçi çıplak figürleriyle tanınan Amerikalı sanatçısıdır.

2.7. Robert Bechtle: Gerçekçi sokak manzaraları ve otomobil portreleriyle tanınan Amerikalı sanatçı, Photorealist hareketin önde gelen isimlerinden biridir.

2.8. Roberto Bernardi: Eserleri, nesnelerin ve mekanların ayrıntılı bir şekilde gerçekçi bir şekilde tasvir edildiği hiperrealist tarzını yansıtır.

2.9. Taner Ceylan: Sanatçısının eserlerinde cinsellik, kimlik, toplumsal meseleler ve tarih gibi temalar yer alan Türk sanatçısıdır.

2.1. CHUCK CLOSE

Chuck Close, Amerikalı bir sanatçısıdır ve büyük ölçekli, foto-gerçekçi portreleriyle tanınır. 5 Temmuz 1940'ta Washington eyaletinin Monroe şehrinde doğmuştur. Close, fotoğrafları küçük kare bölümlere ayırmak için bir ızgara sistemi kullanarak benzersiz ve titiz bir portre yapma yaklaşımını geliştirmiştir.

Close'un erken dönem eserleri genellikle siyah beyazdı, ancak daha sonra canlı renkler kullanmaya ve resim, baskı ve fotoğraf gibi çeşitli ortamlarla deney yapmaya başladı. Kendine özgü tarzı genellikle aile üyeleri, arkadaşları veya diğer sanatçılar gibi konularının özünü yakalayan karmaşık ve detaylı kompozisyonlar oluşturmayı içerir.

Sanatsal başarılarının yanı sıra, Chuck Close sanat dünyasında etkili bir figür olmuştur. 2000 yılında Başkan Clinton'dan Ulusal Sanat Madalyası da dahil olmak üzere birçok ödül ve onur almıştır.

Close, 1960'lardan beri genellikle ünlü insanlar olmak üzere insanları resmetmiştir. Fakat Close sipariş almazdı. Close, bunu "kendisinin 9 footluk portresini isteyecek kadar kibirli olanlar, kusurlarının kapatılmasını da isteyeceklerdir" şeklinde açıklardı. Close'un, özellikle tek renkli çalışmaları, rahatsız edici uzun sakallar, kırışıklıklar, gözenekler, benekler ve burun kıllarını açığa çıkarmaktaydı.

Close, bazen yüzün ana özelliklerini bulanık bırakır, böylece izleyici, yüzdeki detaylara odaklanabilir, ya da yüzün daha az aşına olunan kısımlarına doğru yönlendirilebilirdi. 1988'de, Close'un omurgasındaki bir kan pıhtısı, Close'u, 4 uzvunu da kullanamayacağı bir şekilde felç etmiştir. Yine de Close, yeniden çalışmaya kara vermiş ve dişlerinin arasına sıkıştırdığı bir fırça ile resim yapmaya başlamıştır. Close, kolunun hareket kabiliyetini kısmen geri kazandıktan sonra, özel bir fırça tutma tahtası kullanabilmiştir.

Close, yaşamının sonuna kadar tuvalini rahatça oynatabildiği bir elektrikli şövaleye sahipti.

GÖRSEL 1 . Chuck Close, *Shirley* , 2007, tuval üzerine yağlı boya, 96" x 84" (243,8 cm x 213,4 cm)

2.2. RICHARD ESTES

Richard Estes (d. 14 Mayıs 1932) Amerikalı bir fotoğrafçı ve gerçekçi ressamdır. Estes, "foto-gerçekçilik" olarak da bilinen sanat akımının önde gelen isimlerinden biridir.

Estes, Kuzeybatı Indiana'da doğdu. Sanat eğitimine School of the Art Institute of Chicago'da başladı ve ardından New York'a taşınarak burada kariyerini sürdürdü. İlk başlarda ticari illüstrasyonlar yaptı ancak zamanla gerçekçi resimlere odaklandı.

Estes'in çalışmaları genellikle şehir manzaralarını ve refleksiyonları içerir. Fotoğraflardan yola çıkarak detaylı ve hassas resimler yapar. Çoğunlukla büyük şehir hayatının yoğunluğunu ve modern yaşamın etkilerini yakalar. Estes'in eserleri, cam yüzeylerin yansımaları, parlak ışıklar ve metalik yüzeylerin yansımaları gibi ayrıntılarla doludur. Bu özellikler, çalışmalarına gerçek bir duygu ve derinlik katmaktadır.

Estes'in eserleri uluslararası alanda sergilenmiştir ve birçok önemli müze ve galeride yer

almaktadır. Sanatçı, kendisini tam anlamıyla bir fotoğrafçı olarak değil, fotoğrafları temel olarak resim yapan bir sanatçı olarak tanımlamaktadır. Çalışmaları, gerçekçilik ve fotoğrafın birleşimiyle dikkat çekmektedir.

Richard Estes, fotogerçekçilik akımının önde gelen isimlerinden biri olarak kabul edilir ve çalışmaları çağdaş sanatın önemli bir parçası olarak görülmektedir.

Richard Estes, Halkın Çiçekleri, 1971, tuval üzerine yağlıboya, 153 x 101,2 cm (Carmen Thyssen Koleksiyonu)

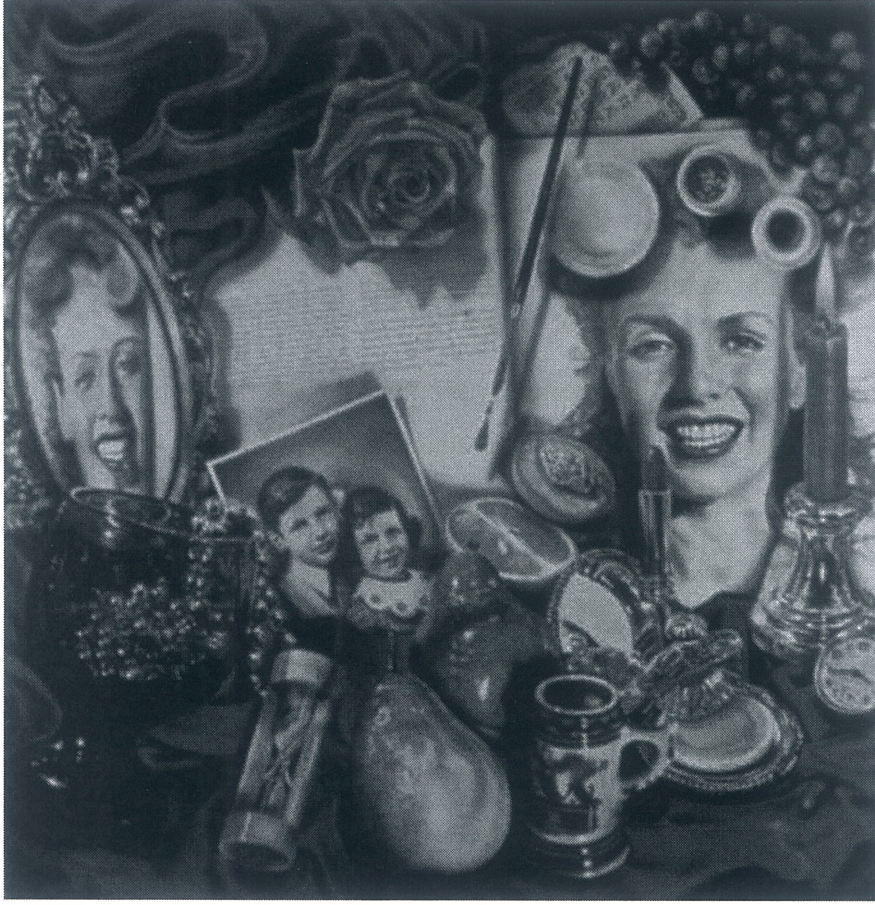
2.3. AUDREY FLACK

Audrey L. Flack (30 Mayıs 1931'de New York, New York'ta doğmuş) Amerikalı bir sanatçı ve heykeltıraştır. Flack, foto-gerçekçilik akımının önde gelen isimlerinden biridir ve resimlerinde genellikle nesnelerin detaylı ve keskin bir şekilde betimlenmesine odaklanır. Çalışmaları, fotoğraftaki sanat türünün öncülüğünü yapmıştır; eserleri resim, heykel ve fotoğrafçılık alanlarını kapsar. Flack, New York'taki Cooper Union'dan mezuniyeti ve fahri doktoralık derecesi de dahil olmak üzere çok sayıda akademik dereceye sahiptir. Ayrıca Yale Üniversitesi Güzel Sanatlar bölümünden mezun olmuştur. New York Üniversitesi Güzel Sanatlar Enstitüsüne girmiştir ve burada sanat tarihi okumuştur. Mayıs 2015'te, Flack Clark Üniversitesi'nden onur konulu bir doktora derecesi almıştır ve burada bir mezuniyet töreni

konuşması yapmıştır. Flack'in çalışmaları, Modern Sanatlar Müzesi, Metropolitan Sanat Müzesi, Whitney Amerikan Sanatı Müzesi ve Solomon R. Guggenheim Müzesi gibi birçok önemli müzede sergilenmektedir. Flack'ın fotogerçekçi tabloları, Modern Sanatlar Müzesi'nin kalıcı koleksiyonu için satın alınacak ilk resimlerden biridir ve bugünkü fotogerçekçi olarak mirası birçok Amerikalı ve Uluslararası sanatçıyı etkilemektedir. Kentucky, Louisville'deki J. B. Speed Art Müzesi, çalışmalarının retrospektif bir çalışması düzenledi ve Flack'ın fotogerçekçilik dünyasına öncülük ettiği çabalar, türe bugünkü seviyede popülerlik kazandı. Flack'ın eserleri, still hayatları, portreleri ve natürmortları içerir. Eserlerinde genellikle günlük yaşamın nesnelere kullanır ve bunları büyük boyutlarda resmeder. Çalışmalarında parlak renkleri ve derin gölgeleri kullanarak gerçeklik duygusu yaratır. Ayrıca mitolojik ve tarihsel referansları da eserlerine dahil eder.

Sanatçı, doku ve katmanlar oluşturmak için farklı malzemeleri bir araya getirmeyi sever. Resimlerinde bazen gerçek nesnelere kullanır ve bu da eserlerine dokunsal bir özellik katar. Flack aynı zamanda heykel, seramik ve fotoğraf gibi farklı sanat formlarında da çalışmalar yapmıştır.

Flack, Amerikan sanat dünyasında foto-gerçekçilik akımının tanınmış bir temsilcisi olarak kabul edilir. Sanat eserleri, gerçeklik ile hayal gücü arasındaki sınırları bulanıklaştırarak izleyicilere derin bir düşünce ve duygusal deneyim sunar.

Görsel 3, Audrey Flack, Marilyn (Vanitas), 1977, 96 x 96

2.4. . DUANE HANSON

Duane Hanson (17 Ocak 1925 - 6 Ocak 1996), Minnesota'da doğmuş Amerikalı bir sanatçı ve heykeltıraştı. Kariyerinin çoğunu Güney Florida'da geçirdi. Yaşam boyutuyla tanınıyordu gerçekçi insan heykelleri. İnsan modellerine dayalı işleri polyester reçine, cam elyafı, Bondo ve bronz gibi çeşitli malzemelere döktü. 2018'de Hanson'ın iki eseri Met Breuer'de NY Times eleştirmeni Roberta Smith'in incelediği "Like Life" gösterisinde sergilendi ve "(gösteri) figüratif heykelleri zaman boyunca yan yana getiriyor. Görüntüde Hanson'ın hiper-gerçekçi "Housepainter"ı vardı. II" (1984) ve Polykleitos'a (MS birinci veya ikinci yüzyıl) atfedilen "Hermes". Bay Hanson'ın kahverengi bir duvarı badanalayan siyah bir adam heykeli, küratörlerin antik mermerlerin başlangıçta parlak renkli olduğu ve Klasik sanatın beyazlığı, Batı'nın mükemmellik görüşünü "renklendiren" bir kurgudur.

Peter Scheldahl, Mart 2018'de The New Yorker için yazdığı "Like Life" adlı şov hakkında yazdığı makalede, "(Hanson'ın) huysuz bir işçi sınıfı ev hanımı ve yorgun bir boyacının oynadığı hiperrealist tablosu, dönemleri gördükçe merakla her zamankinden daha etkileyici hale geliyor. zamanla geri çekil." Hanson'ın eserleri The Whitney Museum of American Art, The San Francisco Museum of Modern Art ve The Smithsonian'ın kalıcı koleksiyonlarında yer almaktadır.

Duane Elwood Hanson, 17 Ocak 1925'te İskenderiye, Minnesota'da doğdu. Luther College ve Washington Üniversitesi'nde okuduktan sonra, 1946'da Macalester College'dan mezun oldu. Lisans sanat öğretmenliği yaptığı bir dönemin ardından, 1951'de Bloomfield Hills'deki Cranbrook Sanat Akademisi'nden Güzel Sanatlar Yüksek Lisans derecesi aldı. 1966 civarında Hanson, cam elyafı ve vinil kullanarak figürlü kalıplar yapmaya başladı. Dikkatini ilk çeken eserler, bazıları acımasız ve şiddet içeren konuları tasvir eden tablolar halinde gruplandırılmış figürlerdi. Hanson's Abortion (1966) yasadışı bir arka oda prosedürünün dehşetinden ilham aldı ve Accident (1967) bir motosiklet kazasını gösterdi. Race Riot (1969–1971), yedi figürü arasında bir Afrikalı Amerikalı adamı teröriste eden beyaz bir polisin yanı sıra polise saldıran bir Afrikalı Amerikalı isyancıyı içeriyordu. 1960'ların fiziksel şiddeti veya diğer patlayıcı sosyal meselelerini ele alan diğer eserler Riot (1967), Football Players (1969) ve Vietnam Scene (1969) idi. Gerçek insanlardan dökülen bu heykeller, ortaya çıkan derinin gerçekçi, damarlar ve lekelerle dolu görünmesini sağlamak için boyandı. Hanson daha sonra figürleri ikinci el giyim mağazalarından veya kendisi için modellik yapan kişiden alınan giysilerle giydirdi. Açıkça bu eserler güçlü sosyal yorumlar içeriyordu ve 19. yüzyıl Fransızlarının kaygılarıyla modern paralellikler olarak görülebilir. Realistler örneğin Onur Daumier ve Jean-François Millet, Hanson'ın hayran olduğu sanatçılar. Hanson'un ilk heykellerinden çok azı hayatta kalacaktı çünkü daha sonra daha olgun tarzıyla bilinmeyi tercih ederek çoğunu yok etti. 1970 civarında Hanson, daha az canlı olmasa da daha incelikli sahneler için yürek burkan sahneleri terk etti. O yıl Süpermarket Alışverişçisi, Baret ve Turistleri yaptı; Kadın Yeme 1971'de tamamlandı. Bunlar aynı zamanda gerçek boyutlu, giyinik, fiberglas figürlerdi. Bununla birlikte, daha önceki çalışmalardan farklı olarak, bunlar tek veya çift

figürlerdi ve açıkça şiddet içeren bir faaliyette bulunmuyorlardı. Bunun yerine, figürleri genellikle kayıtsız, sıkılmış bir duyguya sahipti, mesafeye bakıyor ve çevrelerinden kopuktu.

Görsel 4. Duane Hanson, Kraliçe II, 1988, Heykel

2.5. JOHN DE ANDREA

John De Andrea (d. 24 Kasım 1941, Denver, Colorado - ö. 18 Nisan 2020, Denver), Amerikalı heykeltıraş. Foto gerçeklik akımının önde gelen isimlerindedir.

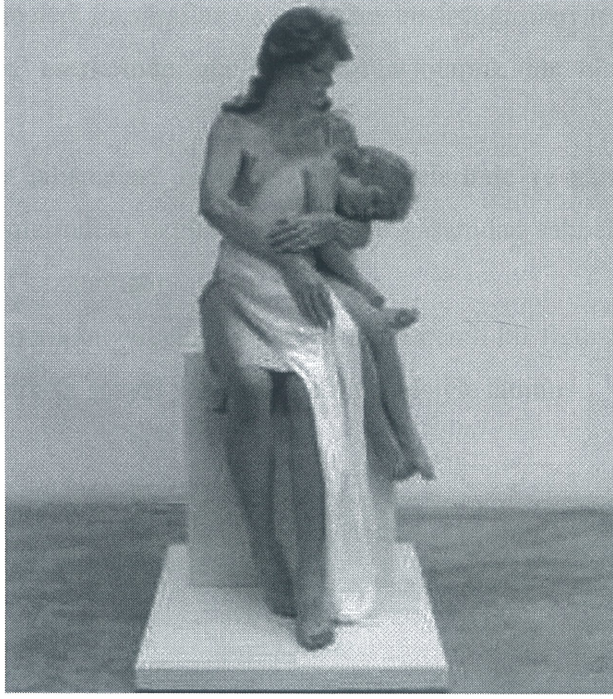
De Andrea, 1960'lı yılların sonunda popüler olan "süper gerçekçilik" veya "foto gerçeklik" olarak adlandırılan bir tarzda çalışmalar üretmiştir. Heykelleri, insan figürlerini hayli gerçekçi bir şekilde betimlemesiyle tanınır.

DeAndrea, Colorado Üniversitesi, Boulder'dan (1965) lisans derecesi ile mezun oldu ve

asistanlık ile yüksek lisans eğitimi için Meksika Üniversitesi'ne devam etti. O zamanlar Soyutlama sahneye hakimdi ve çoğunlukla üniversitelerde öğretilen tek şeydi. İnsan formundan büyülenen DeAndrea, ilk başta soyut figüratif çalışmaları zamana uydurmak için resmederken, gizlice ana akımı çürüten, gerçek kalıptan çalışan ve hiper-gerçekçi heykel yaratmak için teknikler geliştiren bir çalışma bütünü geliştirdi. Okulundan çıkıp özel çalışmalarını ortaya çıkardığında, Chuck Close, John Salt, Richard Estes, Ralph Goings, Robert Bechtel ve Duane Hanson gibi isimlerle sergiler açan yeni bir realist çalışma hareketinin başlangıcında OK Harris'e katıldı. kariyerlerinin başında. Bu hareket hızla tutundu ve onları başarıya ve kötü şöhrete fırlattı. Chuck Close ve John DeAndrea, Paris'te Centre Georges Pompidou'da gösteri yapan ilk Amerikalı sanatçılar oldu.

Canlı döküm, 1960'ların başında tamamen keşfedilmemiş bir teknikti, ilk başta geleneksel alçı kalıplarla çalışırken, John DeAndrea daha büyük bir gerçekçilik ve daha fazla tanım arıyordu ve bu nedenle, daha hassas ayrıntıları yakalamasını sağlayan bir silikon döküm yöntemi geliştirdi. Bu, dünyanın daha önce hiç görmediği benzersiz ve yenilikçi bir çalışma grubunu ortaya çıkardı, heykeller o kadar gerçekti ki, ilk bakışta onları gerçek bir insan sanabilirdi.

Fiberglas pozitiflerle başlayıp Polivinil Reçineye ve ardından bronza dönüşen DeAndrea'nın ilk çalışmaları otomotiv boyası ile boyanmış, daha sonra akrilik ve ardından yağa dönüşmüştür. Gerçek insan saçı ve döküm saç kullanarak, kendi cam gözlerini inşa ederek ve gözleri boyayarak, her bir parçaya uygun çeşitli teknikler keşfetmiştir. 50 yıl ve 350 heykel boyunca, DeAndrea tekniğini insan ruhunu yakalamak için geliştirdi. DeAndrea'nın 20. yüzyılda kalıp yapımını ve heykelciliği ilerleten, mümkün olan en gerçekçi efektleri yaratma konusundaki inanılmaz tutkusu ve güdüsüdür.

Görsel 5. John de Andrea, Denver, Colorado, 1941

2.6. ROBERT BECHTLE

Robert Bechtle, Amerikalı bir ressamdır. 1932 yılında San Francisco, Kaliforniya'da doğdu. Bechtle, gerçekçi ve detaylı araba portreleri, şehir manzaraları ve banliyö hayatının tasvirleriyle tanınır. San Francisco Sanat Enstitüsü, California College of the Arts ve Kaliforniya Üniversitesi, Berkeley'de eğitim aldı. İlk olarak soyut dışavurumculukla ilgilendi, ancak sonunda figüratif gerçekçilik tarzına yöneldi.

Bechtle'nin en iyi bilinen eserleri, 1970'lerde çektiği banliyö manzaralarıdır. Bu eserler genellikle otomobiller, evler ve sokaklarla dolu sakin ve huzurlu sahneleri gösterir. Dikkatlice çalışılmış detaylar ve nesnelerin gerçekçi sunumuyla, resimlerindeki sahnelerin inandırıcılığına vurgu yapar.

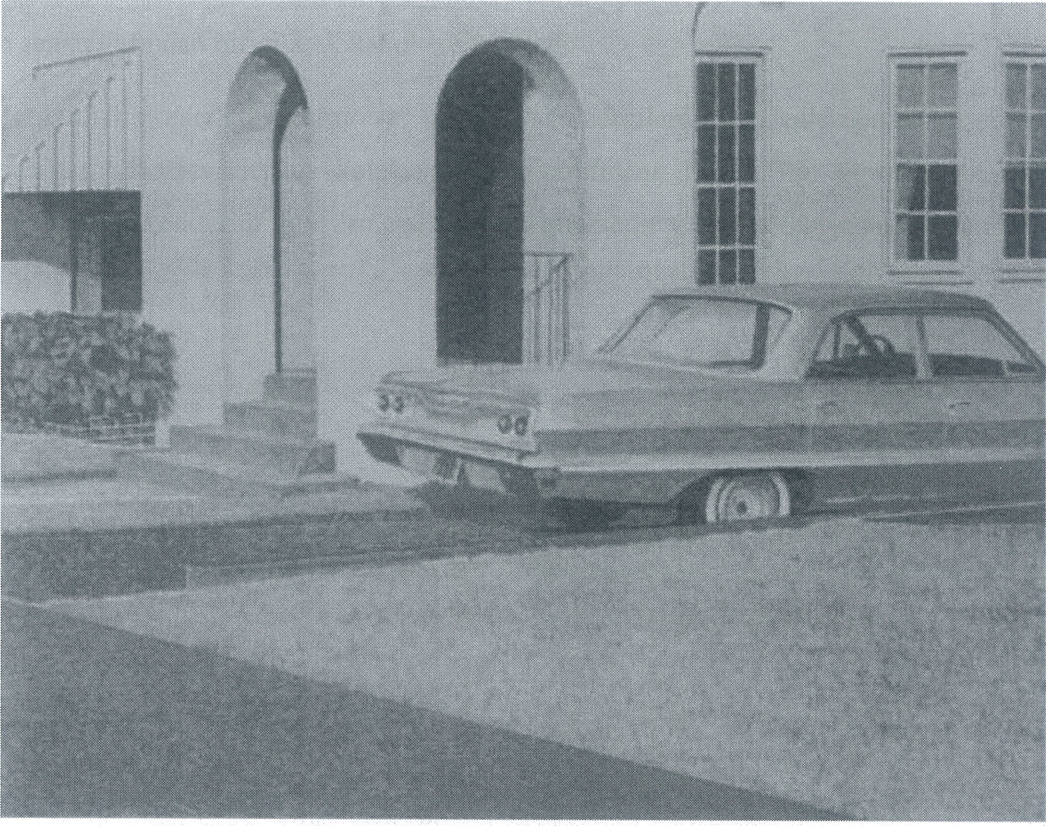
Fotoğraflar, Bechtle'a resim yaparken eserin içeriğinde ve kompozisyonunda sanatsal değişiklikler yapmasına izin veren resmin başlangıç yapısını sağladı. Bununla birlikte, fotografik kökenlerine rağmen, tuvaleri kararlılıkla resim üzerinedir. Yüzeylerinin pürüzsüz parlaklığının altında, çevremizin karmaşık, katmanlı bir görünümünü oluşturmak için soyut şekillerin kenarlarla buluştuğu dokulu bir vuruş ağı bulunur.

San Francisco Bay Area'nın banliyö yaşamının izlerini takip eden Bechtle, fotoğrafçıya

benzer bir şekilde sahneleri fotoğraflar ve ardından bu fotoğrafları temel alarak resimlerini oluşturur. Bu yöntem, eserlerinde günlük yaşamın otantik bir hissiyatını yakalamasına yardımcı olur.

Robert Bechtle'nin çalışmaları, modern sanat müzelerinde ve galerilerde sergilenmiştir. Sanatçı, gerçekçi resimlerindeki özgün yaklaşımı ve yaşamdan sahnelerin sakin atmosferini vurgulayan birçok ödül kazanmıştır.

Robert Bechtle, Amerikan gerçekçilik hareketinin önemli bir figürü olarak kabul edilir ve banliyö yaşamının estetik ve sosyal yönlerini betimlemesiyle tanınır.

Görsel 6. : Robert Bechtle, '63 Bel Air', 1973, Litografi, 8 1/2 x 11 inç, 60'lık Baskı

2.7. ROBERTO BERNARDI

Roberto Bernardi, İtalyan bir ressamdır. 1974 yılında Todi, İtalya'da doğdu. Günlük yaşamın güzelliğini, natüromort resimlerindeki yansımalar ve şeffaflıklar aracılığıyla keşfeden, ana konusu tabak ve bardakları, mutfak aletlerini, bulaşık makinelerini, buzdolaplarını ve

daha fazlasını kullanan fotogerçekçi bir ressamdır. Sanat kariyerine genç yaşlarda başladı ve fotoğraf gerçekçiliği tarzında çalışmalar yapmaktadır.

Bernardi'nin en dikkat çeken eserleri, tablolarında nesnelere ayrıntılı ve ince detaylarını kullanarak oluşturduğu trompe-l'oeil etkisidir. Trompe-l'oeil terimi, Fransızca kökenli bir ifadedir ve "göz yanıltması" anlamına gelir. Bernardi, bu teknikle gerçeklik hissi veren objeleri ve yansımaları ustalıkla resmetmektedir. Meyve, cam şişeler, oyuncaklar, kitaplar gibi nesnelere hayata geçirirken ince gölgeler, yansımalar ve parlaklık efektleri kullanır.

Resimlerindeki detaylar o kadar gerçekçi ve hassastır ki, izleyiciyi resmin içine çeker ve nesnelere dokunabileceği gibi hissettirir. Roberto Bernardi, hiperrealizm akımının önde gelen sanatçılarından biri olarak kabul edilmektedir.

Bernardi'nin eserleri ulusal ve uluslararası sergilerde ve galerilerde sergilenmiştir. Çalışmaları, sanatseverler ve koleksiyonerler tarafından büyük ilgi görmektedir. Sanatçı, zaman içinde tekniklerini geliştirmeye devam etmektedir ve sanat dünyasında önemli bir yer edinmiştir.

Görsel 7. Roberto Bernardi, Il Regalo , 2016, Tuval üzerine yağlıboya
39 2/5 × 43 3/10 inç | 100×110cm

2.8. TANER CEYLAN

Taner Ceylan, Türk ressamdır. 1967 yılında İstanbul'da doğmuştur. Sanat kariyerine Mimar Sinan Üniversitesi Resim Bölümü'nde eğitim alarak başlamıştır. Realist resim tarzını benimseyen Ceylan, eserlerinde geleneksel Osmanlı sanatıyla modernizmi birleştirerek dikkat çekmektedir.

Ceylan'ın eserlerinde genellikle figüratif kompozisyonlar ve portreler yer alır. Gerçekçi detaylara önem veren sanatçı, tuval üzerinde ince işçilikle yapılmış detaylarla gerçekçi bir görüntü oluşturmayı hedefler.

Eserlerinde Osmanlı dönemi kostümleri, tarihi mekanlar ve semboller sıkça kullanılır.

Sanatçının en ünlü eserlerinden biri "İki Sultan" adlı tablosudur. Bu eserde Osmanlı padişahları Sultan Abdülaziz ve Sultan Abdülhamid II portre edilmiştir. Ceylan'ın diğer önemli eserleri arasında "Köşe Bucak", "Mehtaplı Gece" ve "Şehzadebaşı Kömürçüsü" gibi tablolar bulunur.

Taner Ceylan, ulusal ve uluslararası sergilerde eserleriyle yer almış ve birçok ödül kazanmıştır. Sanatı hem Türkiye'de hem de yurtdışında tanınmaktadır. Türk sanatının önemli isimlerinden biri olarak kabul edilen Ceylan, gerçekçi resim tarzıyla dikkat çekmekte ve sanat dünyasında takdir toplamaktadır.

Görsel 8. Taner Ceylan, "Spring Time", (2010-2012)

2.BÖLÜM: UYGULAMA RAPORU

2.1 UYGULAMANIN YAPILIŞ GEREKÇESİ

Mücadele kelimesi Türkçe'de "*tartışma, cedelleşme*" anlamına gelir. Arapça kökünden gelen mucādalat "*tartışma, cedelleşme*" sözcüğünden gelmektedir. Mücadele kelimesi tarihte bilinen ilk kez Meninski, Thesaurus (1680) eserinde yer almıştır. Mücadele kelimesi Türkçe'de "*Herhangi bir amaca erişmek, bir kuvvete karşı koyabilmek için bir kişi veya topluluğun güçlü, sürekli çabası, savaşı.*" anlamına gelir. Mücadele, bir amaç veya hedefe ulaşmak için verilen çaba ve uğraştır. Genellikle zorluklarla dolu bir süreçtir ve kararlılık, azim ve disiplin gerektirir. Mücadele etmek, karşılaşılan zorlukları aşmak, engelleri ortadan kaldırmak ve hedefe doğru ilerlemek anlamına gelir. Bu nedenle mücadele, hayatta başarılı olmak için önemli bir faktördür. Hayatta mücadele etmek kaçınılmazdır, çünkü herkesin hayatında farklı zorluklar ve engeller vardır. Bu zorluklar arasında sağlık sorunları, maddi sıkıntılar, iş kaybı, ailevi sorunlar, ilişki problemleri gibi çeşitli konular yer alabilir. Mücadeleye karşı verilen tepki kişiden kişiye değişebilir. Bazı insanlar zorluklara karşı pes ederken, bazıları da mücadele etmek için daha da güçlenirler. Mücadelenin üstesinden gelebilmek için öncelikle durumu gerçekçi bir şekilde değerlendirmek ve bir plan oluşturmak önemlidir. Planınıza hedefler belirleyin ve adım adım bu hedeflere ilerleyin. Ayrıca, mücadelede destek almak da çok önemlidir. Sevdiklerinizle konuşun, destek almak bizleri hedefimize daha da yakınlaştırır. Aynı zamanda, sabırlı ve azimli olmak da mücadelede başarılı olmamızı sağlayacak önemli bir faktördür.

Mücadele adı altında yapılan sanat yapıtları birçok farklı şekilde ortaya çıkabilir. Örneğin, politik mücadeleler veya sosyal adalet için mücadele eden bireyler, sanatlarını bu amaçla kullanabilirler. Bu tür mücadelelere örnek olarak feminist hareketleri, insan hakları eylemlerini veya çevre aktivizmini gösterebilir. Bu tür mücadelelerde sanat, mesajın daha geniş kitlelere ulaşmasını ve bu mesajın daha güçlü bir şekilde iletilmesine yardımcı olabilir. Özellikle graffiti, sokak sanatı, afişler ve performans sanatı gibi alanlarda, mücadele için sanat üreten pek çok sanatçı ve aktivist vardır. Bu tür sanat formları, mücadele edilen konulara dair mesajları açık bir şekilde yansıtabilir ve toplumda duyarlılık yaratabilir.

2.2 İÇERİK VE BİÇİME YÖNELİK SAPTAMALAR

Görsel 9. Nehir Çoban 'MÜCADELE' tuval üzerine yağlıboya, 150*140 cm, 2023

İlk olarak çalışmada görülen akım Foto-Gerçekçilik ve yağlıboya tekniği ile tuval üzerine uygulanmıştır. Yağlıboya resim, yağ bazlı boyaların kullanıldığı bir tekniktir. Yağlıboya resimde, sanatçılar genellikle tuval üzerine boyarlar ve farklı katmanlar oluşturabilirler. Yağlıboya resimde daha gevşek bir anlatım ve boya fırçasının izleri daha belirgin olabilir. Renklerin karışması ve tonların geçişleri de daha belirgin olmaktadır. Gerçekçilik açısından, hem foto-gerçekçilik hem de yağlıboya resim gerçek dünyayı yansıtmayı hedefler. Ancak foto-gerçekçilik, fotoğraf gibi kesinlikle doğru bir görüntü elde etmeyi amaçlar. Bu nedenle, foto-gerçekçilik resimlerinde çizgi ve yüzey detayları oldukça önemlidir. Öte yandan, yağlıboya resimde sanatçı daha özgürdür ve kendi yorumunu ekleyebilir. Boya fırçasının izleri ve daha gevşek bir tarz, izleyicilere resmin yapılış sürecini daha belirgin bir şekilde gösterir. Yağlıboya resimde sanatçı, renkleri karıştırarak ve farklı tonları kullanarak derinlik ve hacim oluşturabilir.

Bu çalışmada yağlıboya tekniğiyle mücadele kavramı, bir kişinin veya grupların zorluklarla, engellerle veya adaletsizlikle karşılaştığı durumları ifade eder. Sanat, mücadeleciler bir araç olarak kullanıldığında, bu zorluklara dikkat çekmek ve değişim için harekete geçmeyi teşvik etmek amacıyla kullanılabilir. Mücadeleciler sanat eserleri, haksızlığa karşı isyanı, toplumsal reformu veya direnişi sembolize edebilir.

Sanatın mücadeleye olan katkısı, duygusal bağlantılar kurarak izleyicilerin duyarlılığını artırması ve toplumsal değişimi teşvik etmesidir. Sanatçılar, yaratıcılıklarını kullanarak dünya sorunlarına dikkat çekme gücüne sahip olabilirler ve sanat eserleri, insanların perspektiflerini değiştirerek daha adil bir toplum için harekete geçmelerine ilham verebilir. Ancak, mücadeleciler sanat eserleri tartışmalı olabilir ve farklı görüşlere sahip insanlar arasında ihtilaflara neden olabilir. Sanat, birçok farklı şekilde yorumlanabilir ve herkes tarafından aynı şekilde algılanması beklenemez. Bununla birlikte, mücadeleciler sanat, toplumsal değişimin bir parçası olmak isteyen sanatçılar için güçlü bir ifade şekli olabilir.

Foto-gerçekçilik tarzıyla yapılmış olan bu çalışmada kafaya geçirilen poşet, boğulma riski taşıdığından dolayı baygınlıklara yol açar. Yüzdeki baygınlığın belirtilmesinin asıl gerekçesi hayattan bunalmasıdır.

Hayattan bunalmak, insanların yaşadığı zorluklar, stres, baskı veya hayal kırıklığı gibi çeşitli faktörlerden dolayı ortaya çıkabilen bir duygusal tepkidir. Bu hissi deneyimlemek oldukça yaygın bir durumdur ve birçok insan zaman zaman bunalmış hissedebilir. Bunalmak,

kişinin ruh hali, yaşam koşulları veya içinde bulunduğu durumla ilgili olabilir. İnsanlar iş stresi, ilişkilerde sorunlar, maddi sıkıntılar, sağlık problemleri, kaybettikleri birisinin ardından duydukları acı gibi birçok farklı nedenle bunalmış hissedebilirler. Bunalmış hissetmek normal bir duygusal tepki olsa da uzun süreli veya yoğun bir şekilde devam eden bunalmalar, ciddi bir durum olan depresyonun belirtisi de olabilir.

Foto-gerçekçilikte renk ve tonlama büyük öneme sahiptir. Sanatçı, gerçek nesnenin renklerini ve tonlarını en doğru şekilde yakalamaya çalışır. Renk geçişleri ve gölgelerin doğru bir şekilde uygulanmasıyla, nesnelerin hacmi ve derinliği vurgulanır. Foto-gerçekçilikte kullanılan malzemeler de önemlidir. Farklı malzemeler farklı etkiler yaratabilir. Örneğin, yağlı boya veya kuru pastel gibi malzemelerle yapılan eserlerde daha yumuşak ve pürüzsüz bir görünüm elde edilebilirken, grafit kalem veya kurşun kalem gibi malzemelerle yapılan eserlerde daha keskin ve detaylı bir görünüm elde edilebilir. Foto-gerçekçilik tekniği bir diğer özelliği ise oldukça zaman alıcıdır ve sabır gerektirir. Sanatçıların bir eseri tamamlaması günler, haftalar hatta aylar sürebilir. Bu teknikte pratik yapmak da oldukça önemlidir. Daha fazla çalışma yapıldıkça, sanatçılar nesnelere daha gerçekçi bir şekilde tasvir etme yeteneklerini geliştirebilir.

2.3 UYGULAMANIN DÜŞÜNSEL YÖNÜ:

Bu kavramda verilmek istenen mesaj, poşetin kafaya geçirdikten sonraki o görüntü, bize hissettirilen baygınlık, bıkkınlık ve hayatın içinde ki zorluklara verilen mücadeleyi yansıtmaktadır. Yüz ifadesi açıkça görülen bunalımını ortaya koyup ve aynı zamanda zihinsel sağlığa dair önemli bir mesajda taşıyor. Baştaki poşet, kişinin içinde bulunduğu sıkıntılı durumu temsil ediyor. Bu çalışma Foto-gerçekçilik sanat akımı anlayışıyla yapılmaktadır. Foto-gerçekçilik resimler gerçekçi ayrıntılarla doludur ve izleyicinin dikkatini çekmek için fotoğraf gibi ayrıntılı çalışılmaktadır.

Sanat, insanların duygusal ifade ve anlam arayışlarını yansıtan bir alan olarak kabul edilir. Bu nedenle, bunalım durumları da sanat açısından farklı yorumlanabilir.

Bunalım, genellikle zorlu duygusal durumlar, hayal kırıklıkları, kaygılar veya depresyon gibi hislerle ilişkilendirilir. Sanat, bu tür duygusal deneyimleri ifade etmek ve anlamlandırmak için bir çıkış noktası olabilir. Bireyler, sanat yoluyla duygusal deneyimlerini

ifade edebilir, iç dünyalarına derinlemesine bakabilir ve duygusal rahatlama bulabilirler.

Bunun yanı sıra, sanatçılar bunalım dönemlerinde yaratıcı bir sıçrama noktası bulabilirler. Zorluklarla dolu bir ruh halinde olan sanatçılar, duygusal acılarını veya içsel çatışmalarını sanat eserlerine dönüştürebilirler. Bu süreç, kişinin kendisiyle yüzleşmesini, içsel keşifler yapmasını ve bu deneyimleri başkalarıyla paylaşmasını sağlayabilir. Ancak, bunalımın her zaman olumlu bir etkisi olmadığını belirtmek önemlidir. Bazı durumlarda, bunalım sanatçıların yaratıcılığını engelleyebilir veya onları üretkenlikten uzaklaştırabilir. Aynı zamanda, bunalımın sanat eserlerine yansımaları da kişinin bunalımını daha da derinleştirebilir. Bu çalışmada, hayatta verdiğimiz yaşam mücadelenin nelere yol açacağı hakkında fikir vermiş bulunmaktadır. Geçmişe baktığımızda sanat dünyasında mücadele veren birçok ressam bulunmaktadır.

Vincent Van Gogh- Hollandalı post-empresyonist ressam, yaşamı boyunca yoksulluk ve ruhsal problemlerle mücadele etti. Patates Yiyenler tablosu bu kasvetli ve iç karartıcı dönemini simgeler. 1885 tarihli resimde iç mekanda günlük yaşam konu edinilmiştir. İşçiler kendi ettikleri patatesleri paylaşarak yerken gösterilmişlerdir. Tek ışık kaynağı yukarıdan sarkan bir lambadır. Lambanın ışığı patatesleri aydınlatır. Yeşilin ve kahverenginin koyu tonları. Bütün resme hakim olan renk yabani patates rengiydi. Resmin kasvetli ve karanlık görünümü ve insanların yüzleri, yoksulluğu melankolik bir atmosfer yaratıyor. Bu tür insanları gözlemleyen Van Gogh da yoksulluğun ne demek olduğunu biliyordu Bu dönemlerde kardeşine yazdığı bir mektupta 'Böyle devam ederse hedefime varamayacağım. Bu kadar uzun zaman aç kalmasaydım bünyem daha kuvvetli olurdu. Fakat her seferinde daha az çalışmak ya da aç kalmak şıklarından birini seçmem gerektiğinde ben hep aç kalmayı tercih ettim. Bir insan buna nasıl dayanabilir? Açlığın etkisini resimlerimde öylesine görebiliyorum ki geleceğim için kaygılanıyorum' der.

Frida Kahlo, Meksikalı ressam, otobüs kazası geçirdikten sonra zorlu bir iyileşme süreci geçirdi ve vakit öldürmek için acısını hafifletmek için resim yapmaya başladı, ertesini yıl ilk otoportresini bitirdi. Frida Kahlo bir keresinde 'Kendimi boyuyorum çünkü çoğu zaman yalnızım ve en iyi bildiğim özne benim' demişti. Ailesi onu resim yapmaya teşvik etti ve yatakta resim yapabilmesi için ona özel bir şövale yaptı. Frida Kahlo, kronik ağrılarla başa çıkabilmek için bütün mücadelesini sanata yönelerek verdi.

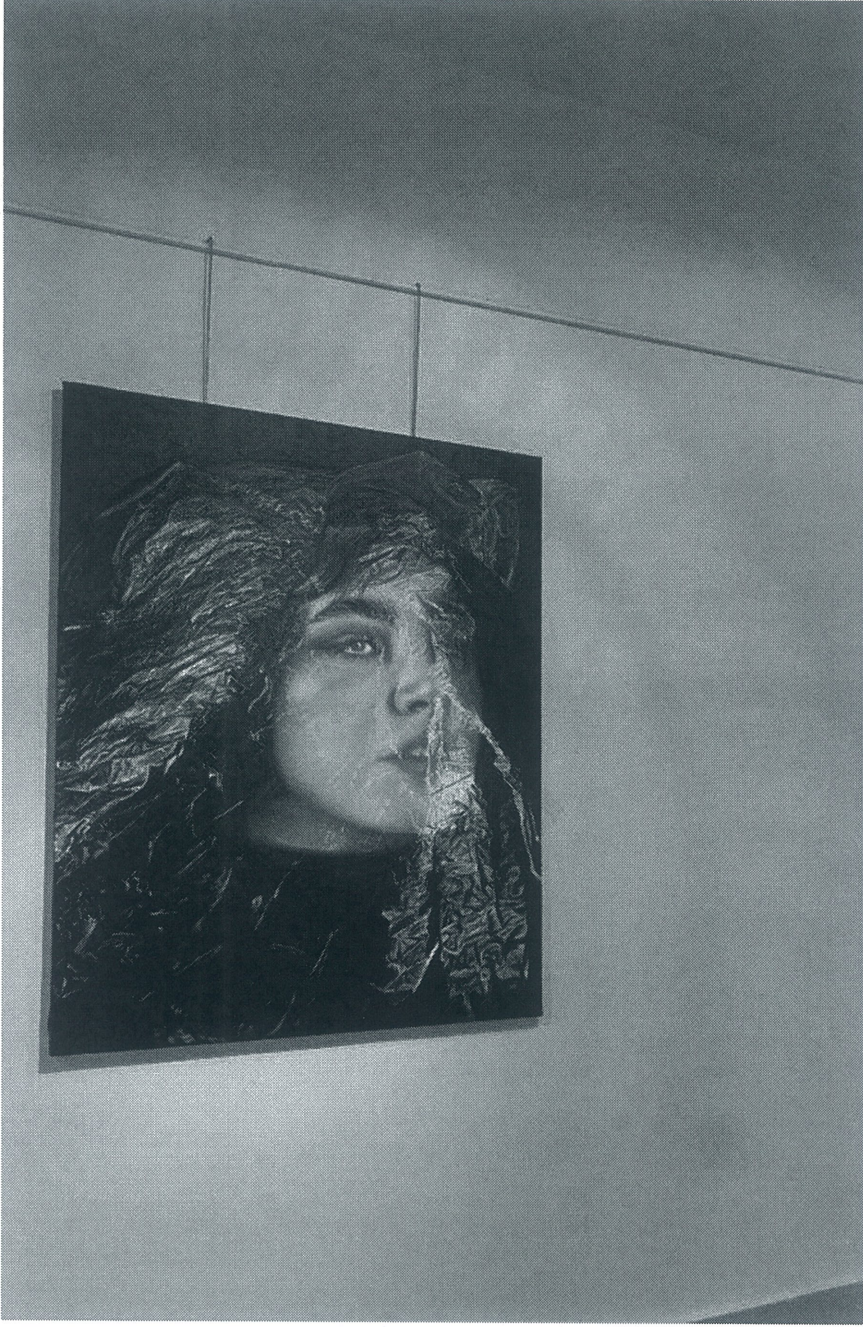
Edvard Munch, Norveçli ekspresyonist ressamdır. Edvard, çocukken birden çok kez hastalık geçirir. Bu geçirdiği hastalıkların yanında ona tutkusu olan resim çizme özgürlüğünü

veriyordu. Munch, sağlık sorunlarıyla boğuşan orta sınıf bir ailede yaşamaktaydı. ığlık adlı tablosu, Munch'un ruhsal ıstırabın bir sembolü olarak görülebilir. Munch "Hastalık, delilik ve ölüm" dediği gibi, "beşiğimi koruyan ve hayatım boyunca bana eşlik eden kara meleklerdi."

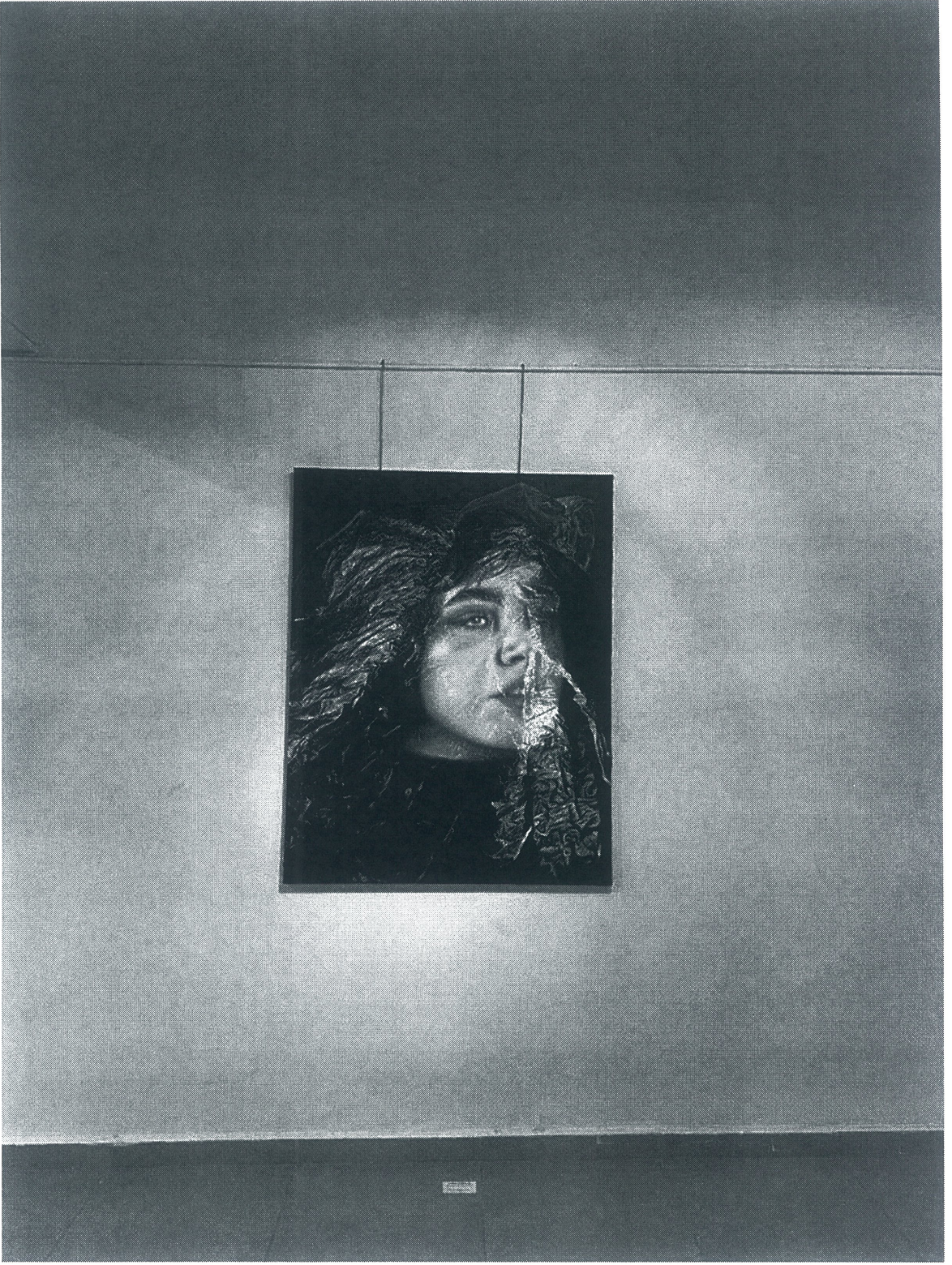
Munch, genç yaşta zor bir çocukluk geçirdi ve tüm hayatı boyunca depresyonla mücadele etti. Bu tarz sanat eserleri, toplumsal meseleleri ele alarak, insanların farkındalığını arttırmak ve konu hakkında daha fazla bilgiye ulaşmasını sağlamaktadır.

Sonuç olarak kendi mücadelemizi sanat yoluyla, duygusal ifadelerin ve anlamların keşfedilmesi için bir araç olabilir. Ancak, her durumu tek bir şekilde genelleştirmek mümkün değildir, çünkü her insanın deneyimleri benzersizdir ve bunların nasıl sanata yansıdığı da kişiye bağlıdır.

GÖRSELLER

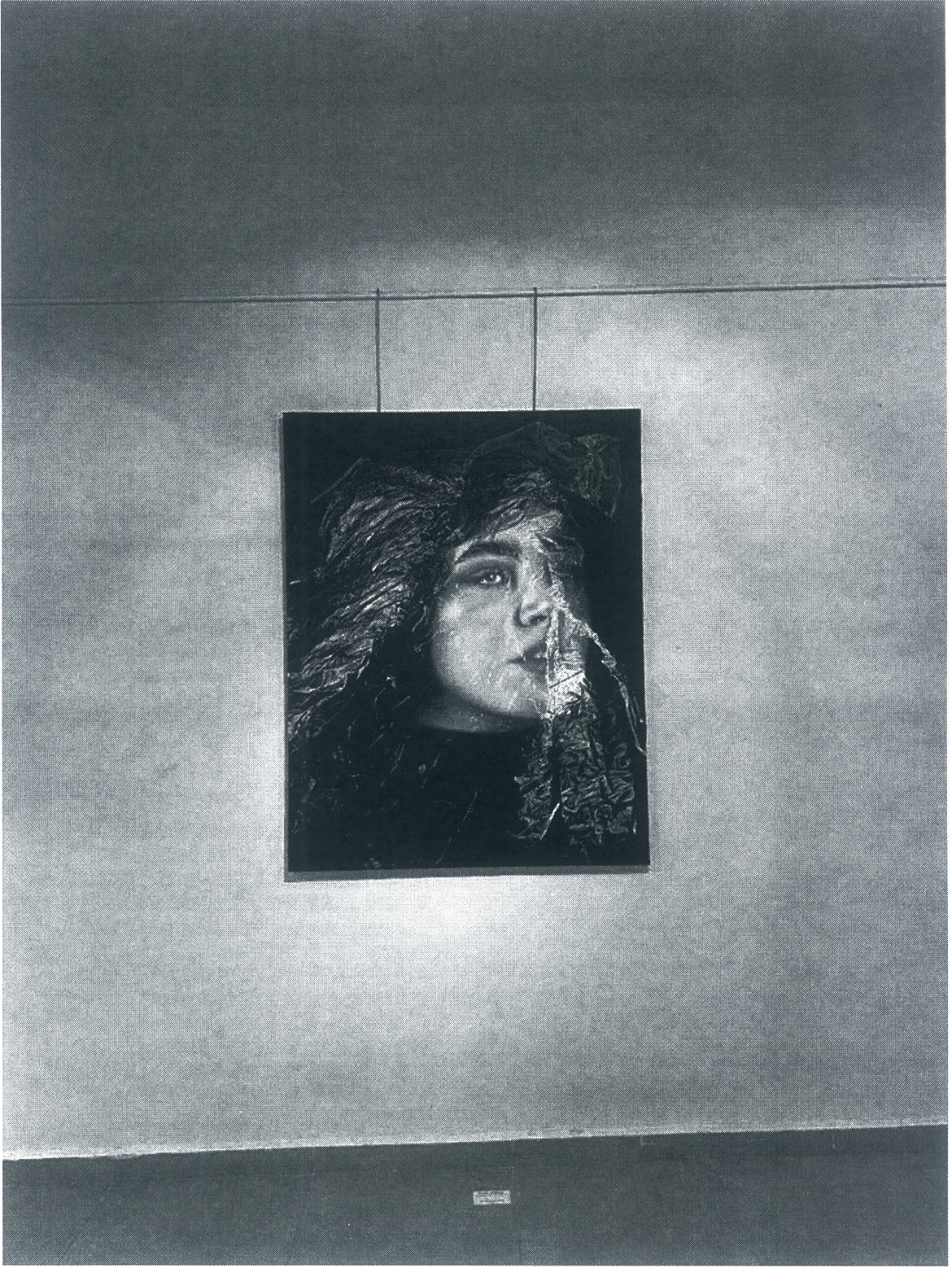
Görsel 10. Nehir Çoban 'MÜCADELE' tuval üzerine yağlıboya, 150*140 cm, 2023

Görsel 11. Nehir Çoban 'MÜCADELE' tuval üzerine yağlıboya, 150*140 cm, 2023

Görsel 12. Nehir oban 'MÜCADELE' tuval üzerine yağlıboya, 150*140 cm, 2023

Görsel 13. Nehir Çoban 'MÜCADELE' tuval üzerine yağlıboya. 150*140 cm, 2023

KAYNAKÇA

- <https://thinpo.com/hiperrealizm-nedir-hiperrealist-cizim-teknikleri>
- <https://www.pacegallery.com/artists/chuck-close/>
- <https://www.museothyssen.org/en/collection/artists/estes-richard/peoples-flowers>
- https://tr.wikipedia.org/wiki/Audrey_Flack
- <https://www.wikiart.org/en/duane-hanson>
- <https://www.johndeandreasculpture.com/history>
- <https://www.berggruen.com/artists/robert-bechtle>
- <https://www.artsy.net/artwork/roberto-bernardi-il-regalo>
- https://tr.wikipedia.org/wiki/Taner_Ceylan
- <https://www.oggusto.com/sanat/sanatci/vincent-van-gogh-hayati-eserleri-ve-bilinmeyenleri>
- <https://www.resimciabi.com/vincent-van-goghun-hayati-eserleri/>
- https://www.google.com/search?q=The+Potato+Eaters&hl=en&tbn=isch&sxsr=APwXEdeMwi63bhs1k8eTwDnMfn04meBEKQ:1681482706578&source=lnms&sa=X&ved=2ahUKEwjKqg-by6n-AhUEVPEDHaB6ARcQ_AUoAXoECAoQAw&biw=1366&bih=625&dpr=1#imgrc=W83oR0t7jNx1LM
- <https://turkenedemek.com/kelime/m%C3%BCcadele/>
- <https://www.fridakahlo.org/frida-kahlo-biography.jsp>
- <https://www.munchmuseet.no/en/edvard-munch/edvard-munch-timeline/>
- <https://www.britannica.com/biography/Edvard-Munch>
- https://www.google.com/search?q=The+Scream+veva+The+Cry&sxsr=APwXEdfDh3H1zfT-NvQDSKbHCaIVk3zVKQ:1681494833116&source=lnms&tbn=isch&sa=X&ved=2ahUKEwiPsOCx-Kn-AhXXSfEDHf_NcGQQ_AUoAXoECAEQAw&biw=1366&bih=625&dpr=1#imgrc=fLObLWEViziksM